

آقای امراله یوسفی برنده جایزه بهمن بیگی

یکی از بخش‌های جشنواره علم به موضوع ترویج علم در مناطق دورافتاده و محروم تعلق داشته و با عنوان جایزه بهمن بیگی که از پیشگامان این امر محسوب می‌شود، شناخته می‌شود. امرالله یوسفی یکی از برندگان جایزه بهمن بیگی امسال است. وی درباره فعالیت‌های مرتبط با ترویج علم خود، این‌چنین می‌گوید: بنده یک معلم عشایر هستم که در سال ۵۰ خورشیدی فارغ‌التحصیلی شده و به‌طور داوطلبانه در ایل شاهسون در کنار رود ارس به مدت پنج سال خدمت کرده و پس‌از آن به دلیل موفقیت در کارم را به کرمان دعوت شده و در منطقه‌ای صعب‌العبور که حتی پیاده‌روی نیز در آن بسیار سخت بود، مشغول خدمت بودم. در ادامه در رشته تربیت‌بدنی به تحصیل پرداخته‌ام و به دعوت آقای بهمن بیگی دبیر دبیرستان عشایری شیراز شدم که از تمامی عشایر ایران دانش‌آموزانی در آن حضور داشتند. مدتی نیز به‌عنوان کارشناس تربیت‌بدنی اداره کل در شیراز بودم.

وی در ادامه توضیحات خود گفت: بنده حدود ۱۲ کتاب نوشته‌ام که نخستین کتابم در رابطه با آقای بهمن بیگی بود که به‌عنوان مدیرکل افسانه‌ای در سال ۷۸ منتشر شد. من در تمام ابعاد تعلیمات عشایری ایران تألیفاتی دارم و همواره آقای بهمن بیگی الگوی بنده بودند. آخرین کتاب من نیز که یک رمان محسوب می‌شود با عنوان گل دره دیروز منتشر شده است.

وی با تأکید بر این نکته که تمام عمر خود را وقف تعلیم و تربیت و ترویج علم کرده‌ام، افزود: همواره تلاش من این بوده که در جامعه خود یک معلم خوب باشم و بدون توجه به مسائل جانبی تلاش کرده‌ام از خود یک الگو و تندیس برای شاگردانم به جا بگذارم.

برنده جایزه بهمن بیگی سال جاری در ادامه توضیحات خود، گفت: جا دارد به مسئولین و برنامه‌ریزان انجمن ترویج علم و جشنواره ترویج علم تبریک بگویم زیرا نام مقدس ترویج علم را یدک کشیده و این کار بزرگی است که به موضوع ترویج علم در کشور پرداخته‌شده و تلاش می‌شود که علم و دانش را در میانه لایه‌های مختلف جامعه تزریق کنند. من خیلی خوشحالم که از طرف هیئت‌داوران این جشنواره به‌عنوان یکی از برگزیدگان انتخاب‌شده‌ام و باید اذعان داشت که این طرح کار بسیار بزرگی است ولی بنده پیشنهاد می‌کنم با توجه به اینکه در حال حاضر مرکزیت انجمن ترویج علم و جشنواره آن در تهران قرار دارد، در حوزه ترویج علم به شهرهای کوچک‌تر و شهرستان‌ها و مناطق محروم نیز بیشتر توجه شده و حتی بخش‌هایی از این مراسم و تشکیلات مرتبط با ترویج علم در این مناطق تعریف شود. در حقیقت امروز بیشتر افرادی که نیاز به علم و سواد دارند در مناطق دورافتاده کشور زندگی کرده و جزء پایین‌ترین سطح جامعه به شمار می‌روند و اگر واقعاً قصد داشته باشیم که در ترویج علم به موفقیت برسیم باید از پایین‌ترین لایه‌های جامعه شروع کرده و به بالاتر برویم. این لایه‌ها به علم بیشتر از سایرین نیاز دارند و این کاری بود که آقای بهمن بیگی به انجام داده‌اند. وی از پایین‌ترین نقطه جامعه، ترویج علم را شروع کرد و بالا رفت و در نقطه مقابل او ما امیرکبیر را داریم که ایشان هم به‌نوعی پایه‌گذار ترویج علم در ایران بود اما امیرکبیر از لایه‌های بالای جامعه به موضوع ترویج علم پرداخت که متأسفانه با کشته شدن وی این روند ادامه پیدا نکرد.

به نظر بنده موضوع ترویج علم بسیار قشنگ و زیبا است و علیرغم وجود هزینه‌ها و موانعی که برای برگزاری و اجرای آن وجود دارد باید مجموعه‌ای ایجاد شود که در رگه‌های محروم جامعه نفوذ کرده و تأثیرگذاری داشته باشد.

وی در خاتمه افزود: «در شرایط فعلی افراد بسیاری از این ساختار که هدف آن ترویج علم در جامعه است خیر ندارند و فعالیت و معرفی این حوزه باید به نوعی دسته‌بندی شود که برای اکثریت جامعه و ۹۰ درصدی که نیاز به علم دارند، ترویج علم صورت پذیرد. من می‌دانم که این کار بسیار سخت و دشوار است اما غیرممکن محسوب نمی‌شود و با داشتن همت، دریافت کمک و پرداخت هزینه و وقت گذاشتن و عشق نهادن در این زمینه که مهم‌ترین موضوع است، می‌توان ترویج علم و دانش را در سطوح مختلف جامعه ایران وارد کرد.»

گفتگو: احسان محمدحسینی